

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

מתוך

כרך ד, תשי"ג

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

פֶּסְטִיוּאֵל – סְגִיָּה

ב„לשוננו לעם“ ל”ג מזכיר מר דרור את הצעת א'
ברש ז”ל, „תְּחֻגָּה“, כתרגום ל„פֶּסְטִיוּאֵל“, במקום ההצעת

1. ראה „לשוננו לעם“ ל”ג, מרחשוון תשי”ג.

„חגום“ (קיצור „חג-אום“). אמנם נאה הצעת ברש מבחינת המשקל כדוגמת „תהילה“, „תפילה“, אולם קשה להסכים. שצלילו נאה. התנגשות ההגאים ת/ ג/ ח' קשה לאוזן הרגילה בנגינה, ולא דווקא בנגינת פֶּסטיוואל. ומלבד זה אין במשל זה דיוק בתרגום המלה הלועזית יותר מב„חגום“. הוראתה של המלה פֶּסטיוואל היא „חג אמנותי“. אמנם השורש הלועזי אינו מורה אלא על שמחה סתם, אבל בשימוש הורחב השם למושג של חג אמנותי גדול, ויש להדגיש דווקא את תכונתו זאת. ההצעה „חגום“ התכוונה, כנראה, להגדיל ולהאדיר, אם כי אין למלה „אום“ ולשם הלועזי ולא כלום. שתי ההצעות נראות לי פגומות, והריני להציע הצעה שלישית. ידועה ומצויה בלשוננו הסופית „—יה“, המוסיפה לְשם גוון של הגדלה, כגון במלים „מרחביה“, „מאפליה“, כלומר מרחב גדול, מאפל גדול.

מכאן הצעתי: „חַגְיָה“, שם אשר יובן מאליו כ„חג גדול“. הדיוק בתרגום זה של „פֶּסטיוואל“ אין להטיל בו כל ספק, וגם קיצורו הנמרץ וצלילו מחייבים, לדעתי, להעדיף „חַגְיָה“ על „חגום“ ועל „תחיגה“¹.

1. במילון למונחי המוסיקה, המוכן לדפוס, נקבע לפי שעה לפֶּסטיוואל

מוסיקלי: תחיגת מוסיקה, מועד מוסיקה.